

STICHTING VREDE VOOR PALESTINA

NIEUWSBRIEF

September 2008

nr. 2

De Stichting Vrede voor Palestina geeft financiële en morele steun aan de Hope Flowers School in Al Khader op de bezette Westelijke Jordaanoever. Deze school, opgericht door en onder leiding van de familie Issa, zet zich sinds 1984 in voor vredesonderwijs en democratie, in samenwerking met andere scholen, waaronder Israëliische.

Naast de steun aan deze vredesinitiatieven werkt de Stichting aan bewustwording onder de Nederlandse bevolking van het Palestijns-Israëliisch conflict door het geven van informatie(avonden).

VAN HET BESTUUR

Beste mensen,

De afgelopen weken heb ik heel wat gesprekken gevoerd met vrienden en donateurs over gewelddoos verzet. Wat betekent dat en valt daar ook burgerlijke ongehoorzaamheid onder?

Daar bleken we soms wel verschillend over te denken.

De Israëliische vredesorganisatie Beth Salem heeft videocamera's uitgedeeld aan Palestijnen waarmee zij opnames kunnen maken van het optreden van Israëliische militairen bij checkpoints, huiszoekingen enzovoort.

Dat mag niet gefilmd worden van de militaire autoriteiten. Toch is deze actie "Shooting Back" een prachtige vorm van gewelddoos verzet lijkt mij. De beelden op de video kunnen helpen de wereld bewust te maken van het geweld waar Palestijnen dagelijks mee te maken hebben. Hopelijk komt dan het besef: dit mag zo niet doorgaan.

Op de Hope Flowers School leren kinderen hoe tijdens de bezetting te leven met alle angst en frustraties. Niet passief zijn maar invloed uitoefenen op je eigen leven op een vreedzame manier. U kunt daar over lezen in het verslag van Ibrahim Issa.

Sjoerd Groeneweg – mijn elfjarige kleinzoon – heeft aan zijn klas verteld over de Hope Flowers School en de situatie op de bezette West Oever. Op het (jeugd)journaal zien kinderen regelmatig beelden over de situatie.

Als je als oma vertelt over de school is dat dan indoctrinatie? Ik denk het niet. Kinderen mogen weten wat een volwassene vindt van wat er in de wereld gebeurt. Dat het ons wat kan schelen, dat we niet passief blijven.

Femke Noordink vertelt over haar reis naar Canada waar ze de school vertegenwoordigde.

Ons bestuur heeft in mei de eerste bijeenkomst gehad met de klankbordgroep die ons gaat ondersteunen.

De mensen die lid zijn van die groep hebben we gevraagd op grond van hun betrokkenheid bij de school en hun verschillende netwerken. Het zijn: Jan Buter, universitair docent: commerciële wereld, James van Lidth de Jeude, ex-burgemeester van Deventer: bestuurlijk netwerk, Rudy Steegenga: cultureel netwerk, Kees Tinga: kerkelijk netwerk, Max Wieselmann: Een ander Joods Geluid.

Wij gaan hun inbreng met elkaar vormgeven. In oktober bezoeken 3 bestuursleden van de Stichting de school.

De situatie van de school is in alle opzichten benard. We vragen u het werk van de school te steunen. Het is hard nodig.

Met vriendelijke groet,
namens ons bestuur

Janneke Harmsen
Voorzitter

BESTE VRIENDEN VAN DE HOPE FLOWERS SCHOOL EN SYMPATHISANTEN VAN DE STICHTING VREDE VOOR PALESTINA

Ik wil jullie van harte bedanken voor al jullie steun aan the Hope Flowers School. Ik wil jullie graag op de hoogte houden met de activiteiten, situatie en ontwikkelingen in en rond the Hope Flowers School.

Palestijnse-Israelische ZomerKamp

Tussen 19 juli en 1 augustus heeft Hope Flowers School in samenwerking met Peace Insight in Engeland een tweeweekse zomerkamp georganiseerd voor 16 Palestijnse en Israëliëse studenten tussen 16-18 jaar oud.

De studenten hebben elkaar nooit eerder gezien en zij hebben nooit iemand van de andere kant gezien. De studenten krijgen training op “non violent communication” en daarna zij hebben verschillende conflictonderwerpen besproken. De verschillen waren groot, dat leidde tot splitsen van de groep, met veel steun konden wij hun weer bij elkaar brengen. Aan het eind van de twee weken zij zijn met elkaar bevriend geraakt en zij hebben beter begrip voor elkaar en elkaars behoeften. Studenten hebben afgesproken om elkaar te ontmoeten in Palestina en Israël.

Hope Flowers School heeft altijd veel programma's georganiseerd voor Palestijnse en Israëliëse studenten. Helaas na het start van de Intifada in het jaar 2000, het werd heel moeilijk om deze programma's lokaal te organiseren en wij hebben het daarna altijd in het buitenland georganiseerd.

Interfaith (Interreligieuze) programma

Twee dagen geleden heeft mevrouw Ghada Ghaboun namens Hope Flowers School en de heer Yehuda Stolov namens Israeli Interfaith Encounter Association en de heer Jon Foxall namens Canadese overheid een akkoord aangetekend waarin de Canadese overheid het interfaith programma financieel gaan steunen voor een jaar. De ceremony heeft plaatsgevonden in Hope Flowers School. Ambassador van Canada in Israël de heer Jon Allen en de heer David Foxall, hoofd van steunafdeling van Canadese vertegenwoordiger in Ramallah en Mevrouw Rosalin Mickel waren ook aanwezig.

Interfaith programma brengt Palestijnen en Israëliërs samen in interreligieuze dialoog. Het idee

van het programma: dat vrede kan gepromoot worden door interreligieuze dialoog.

V.l.n.r.: Ibrahim Issa, Ghada Ghaboun, Yehuda Stolov, Rosalin Mackil, Jon Allen en David Foxall

Samenwerking met Griekse NGO ECONET

Econet is een Griekse NGO die doet heel veel op internationale ontwikkeling. Een paar maanden geleden heeft de school een contact opgelegd met ECONET. Na overleg gaat ECONET een vraag indienen bij Griekse ministerie van buitenlandse zaken om de school te helpen. De aanvraag bestaat uit drie delen:

Het 1ste deel gaat over bouwen van een nieuwe waterreservoir voor collectie van regenwater (water blijft een groot probleem in onze gebied en het is heel hard nodig). Wij hopen met de nieuwe waterreservoir dat de school genoeg water heeft voor landbouw en voor dagelijks school gebruik.

Het 2de deel van de programma is een “women empowerment program”; waarin Palestijnse vrouwen training krijgen op mentaal gebied (persoonlijke ontwikkeling, leiderschapstraining, enz.), psychologische support (psychologische support voor vrouwen en hun gezinnen) en economische empowerment om vrouwen te trainen om basiswerk te doen (bijvoorbeeld secretariaat werk door computeropleiding te bieden, marketen, netwerken met andere vrouwenorganisaties).

De 3de deel van de programma gaat met name over training bieden aan vrouwen die wonen in dorpen dichtbij de muur en zonder inkomen. De training gaat vrouwen leren hoe zij huishoudelijk voedsel kunnen produceren en bewaren. Palestijnse dorpen hebben heel veel fruit en groenten. Omdat de grenzen zijn dicht en producten kunnen niet geëxporteerd worden, werden de prijzen heel laag of gingen producten kapot.

Door deze programma gaan vrouwen landbouwproducten kopen als de prijzen laag zijn en gaan

deze thuis verwerken (drogen, persen, zouten, enz.) en bewaren en later verkopen in de lokale markt. Op zo'n manier kunnen vrouwen in zo'n dorpen inkomen krijgen.

Een voorwaarde van Grieks Ministerie van buitenlandse zaken is dat er is 50% cofinanciering van andere Europese bronnen. Stichting Vrede voor Palestina gaat deze project steunen met 15.000 euro's. Het is haast geen 50%, maar het vertoont solidariteit en steun voor het project en de school.

Bouwen van de Muur... De muur ziet anders eruit!

De Israëliërs gaan door met bouwen van de muur. Toch staan de Israëliëse bulldozers en bouw werkzaamheden gestopt. De bouw werkzaamheden gebeuren in fasen. Zodra er meer internationale kritiek komt, dan stoppen de Israëliërs met bouwen van de muur. De stilte duurt normaal een maand of twee voordat de Israëliërs gaan een ander deel van de muur bouwen. En als dat gebeurt dan gaan Israëliërs bouwen, echter in zeer hoog tempo.

De Israëliërs bouwen een grijs hoog muur rond Palestijnse woonwijken, maar in gebieden waar de kolonisten de muur zien, dan wordt de muur gebouwd met natuurlijke stenen en misschien met verschillende kleuren.

Een paar weken geleden hebben de Israëliërs nieuwe afbreekbevelen voor meer Palestijnse huizen rond de school gegeven. Bijna alle 25 huizen rond de school hebben nu sloopbevelen door het Israëliëse leger.

De onzekerheid is groot, wij weten niet of de Israëliërs gaan huizen en de cafeteria afslopen, de school heeft geen nieuwe bevel omdat de cafeteria heeft een afsloop bevel gekregen ruim drie jaar geleden.

Situatie in Palestijnse gebieden

De Palestijnse gebieden zijn allemaal enorm geïsoleerd, elke stad is als een aparte staat geworden met z'n eigen economie. De armoede in de Palestijnse gebieden is enorm hoog. Veel ouders kunnen zelfs de basisbehoeften van hun kinderen niet verzorgen zoals eten en kleden, enz. Ouders kunnen ook geen schoolgeld betalen, daarom hebben wij een "Child sponsorship" programma gestart. Mensen kunnen het onderwijs van een Palestijnse kind sponsoren. Voor 400 Euro's per

jaar kunnen mensen een kind sponsoren. Dit bedrag bevat schoolgeld, vervoer, studieboeken en uniform.

Meer informatie over het child sponsorship kunt u vinden op:

www.hopeflowersschool.org/scholarships.html

Dankbetuiging

Namens de docenten, studenten, ouders, en lokale bevolking willen wij Stichting Vrede voor Palestina en Sympathisanten van Stichting Vrede voor Palestina hartelijk bedanken voor al jullie steun aan de school en het vredesonderwijs.

Veel groeten,

Ibrahim Issa
Directeur Hope Flowers School

DE SPREEKBEURT!

Het idee

Mijn naam is Sjoerd Groeneweg en ik woon in Friesland in een dorp (Mantgum) tussen Leeuwarden en Sneek

Ik ben door mijn oma → zit in het bestuur van Stichting Vrede voor Palestina, zij vertelde wel eens verhalen over de Hope Flowers School. En ik vond het wel interessant wat mijn oma allemaal vertelde. Zo kwam ik op het idee om er eens een spreekbeurt over te houden. In die tijd hadden wij op school ook net de spreekbeurten dus ging ik met iemand anders uit mijn klas onze spreekbeurt houden over "Het oorlogsgebied palestina".

De spreekbeurt

We hadden zo'n 3 weken voorbereidingstijd. We begonnen met te kijken welke onderwerpen we gingen kiezen. Al snel kwamen we op het onderwerp "Hoe is de oorlog ontstaan" en "De muur" (we vertelde bijvoorbeeld hoe hoog de muur was en lieten er plaatjes van zien). Het zoeken naar verdere onderwerpen was lastig maar lukte genaamd: "Het vredesverdrag" en "De hope Flowers School". En we vertelden ook nog over wat de kinderen in Israël merkten van de oorlog, dat is vooral dat ze zich nooit veilig voelen, want door het hele land lopen soldaten en er word constants geschoten, ook kan het zijn dat er zo maar een soldaat je huis binnenloopt. En we

hadden nog een toets waar de kinderen vragen moesten beantwoorden over de spreekbeurt. Toen gingen we informatie zoeken over de onderwerpen. Over het eerste onderwerp heb ik zowat alle informatie van mijn oma (Janneke).

De rest van de onderwerpen heb ik vooral van het internet gehaald en over de Hope Flowers school van de site. De foto's zijn vooral van mijn oma en het internet.

Toen moest ik mijn spreekbeurt houden, 1 week van te voren heb ik de tekst uit mijn hoofd geleerd. Toen had ik de spreekbeurt. Ik had van te voren een PowerPoint gemaakt. Op het bord hebben we foto's gehangen.

De spreekbeurt ging heel goed. Op het einde vroegen we of de kinderen nog wat vragen hadden en toen stoken er aardig wat vingers omhoog. Ze vroegen bijvoorbeeld wat ik van de oorlog vond, toen gaf ik antwoord: het is heel erg wat er allemaal gebeurt in Palestina en ik vind het heel goed dat in Nederland er wat aan gedaan wordt want die kinderen daar voelen zich dus nooit veilig ze kunnen van alle kanten beschoten worden ook vind ik

dat grote/machtige landen zoals Rusland, Amerika, Australië enz.. meer aan de oorlog moeten doen.

Verder waren er nog vragen van bijvoorbeeld. Zijn er veel landen die de Palestijnen helpen? Ik antwoord: niet zo superveel omdat Amerika juist bevriend is met Israël. Wat de kinderen er van vonden: Ze vonden het heel interessant wat we vertelden en wisten er ook niet veel over.

Ik heb heel veel geleerd van mijn spreekbeurt en ik vond het heel leuk om te doen.

Sjoerd Groeneweg

THE INTERNATIONAL DEMOCRATIC EDUCATION CONFERENCE

Hierbij een bericht vanuit een stad omringd door bergen en naaldbomen. Waar stinkdieren tussen het huis- tuin en keukenafval snuffelen en eekhoortjes over de weg heen schieten. Klinkt niet echt als de Palestijnse Gebieden? Dat kan kloppen, want ik tik dit stukje op de laptop van een school in Vancouver, Canada.

Ik ben hier om de Hope Flowers School te representeren op IDEC, the International Democratic Education Conference. 'Democratic education' is een progressieve vorm van onderwijs waarin kinderen grotendeels zelf bepalen wat ze willen leren, zoals op de Iederwijs-scholen in Nederland. Op de conferentie heb ik genetwerkt namens de Hope Flowers School en ik gaf er een presentatie. Tevens heb ik de wens van de school gepresenteerd om IDEC in 2010 te organiseren, wat telkens in een ander werelddeel wordt gehouden. En die wens is gedeeltelijk uitgekomen; over twee jaar mogen we een deel van het programma op

ons nemen. De organisatie voor democratisch onderwijs in Israël organiseert het andere gedeelte.

Een geweldige kans voor ons en voor de regio. Zo kunnen veel mensen kennismaken met de Hope Flowers School en het leven in bezet gebied op de Westelijke Jordaanoever meemaken. Bezoekers stimuleren de lokale economie, en ze kunnen vrienden en familie thuis vertellen over wat ze zagen, wat hopelijk voor meer bewustzijn zorgt rondom de situatie. Daarnaast scheidt de conferentie de mogelijkheid voor Palestijnse docenten en schoolhoofden om kennis en ervaringen uit te wisselen met docenten en onderwijsvernieuwers vanuit de hele wereld.

Een jaar of acht geleden was het ook al de bedoeling dat Israël en de Hope Flowers School samen IDEC zouden regelen. Toen was dat niet mogelijk, met het uitbreken van de tweede intifadah en het overlijden van Hussein Issa. Maar tien jaar later, in het jaar 2010, kan deze langgekoesterde wens wellicht in vervulling gaan.

Femke Noordink
PR-functionaris Hope Flowers School

VAN DE PENNINGMEESTER

Geachte mevrouw / meneer,

De zomervakanties zijn achter de rug en het leven gaat weer terug naar het normale ritme. U zult wellicht zich afvragen hoe het staat met de financiën van de stichting richting de Hope Flowers School. Hierbij even wat informatie over de financiële ontwikkelingen in de laatste 4 maanden.

Als u dit leest, dan heeft de Hope Flowers School in de laatste 4 maanden €15.000 ontvangen. Dankzij uw bijdrage is dit bedrag waargemaakt.

Afgelopen mei heeft de stichting Solidariteitsfonds een bedrag van €10.000 overgemaakt naar onze stichting. Ook de gemeente Deventer heeft een extra bijdrage gegeven voor het opknappen van de ramen in de bibliotheek. Door uw aller bijdragen kan de school blijven bestaan. Graag willen we iedereen bedanken voor de trouwe steun.

Binnenkort gaat het schooljaar weer van start op de school. Uw bijdrage is en blijft hoopgevend en noodzakelijk voor de leerlingen en de staf van de Hope Flowers School.

Nogmaals heel hartelijk dank.

Met vriendelijke groeten,

Khaled Sa'ad
Penningmeester

Mede namens alle leerlingen:
Hartelijk dank !

Uw giften zijn meer dan welkom op
gironummer 6037797
en blijven aftrekbaar voor de belasting

NIEUWSBRIEF STICHTING VREDE VOOR PALESTINA

Noordenbergsingel 2
7411 SE Deventer
telefoon: (0570) 61 92 29
b.g.g.: (0570) 60 10 31

e-mail: vrepale@zonnet.nl
website: www.stichtingvredevoorpalestina.nl
website van de school: www.hopeflowersschool.org
Postbanknummer: 6037797 (IJsselmuiden)

*Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen, laat het ons dan weten!
Wilt u de nieuwsbrief voortaan per e-mail ontvangen, laat het ons ook weten!*